

OKÉNKO do

charity
Jeseník

číslo 3 • 2019

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

Je to již téměř měsíc, který trávím doma. Ne že bych v práci neměla co dělat, ale okolností mi nedovolují běžný pracovní režim. Zlomila jsem si nohu a dostala nechodící sádku. Před úrazem bylo tolik věcí k vyřízení, že jsem téměř nevěděla, co dělat dříve. Rekonstrukce, financování provozu, drobná operativa, organizační změny, ale taky stres. A tohle všechno je během jedné vteřiny jednou malicherné, nepodstatné, nedůležité. Chcete se dát do pořádku především vy sami, protože bez toho to, obzvláště v pomáhajících profesích, nejde.

Zažívám tak nyní ve větší míře pocity, kdy je člověk odkázán na každodenní pomoc druhého a je na ní přímo závislý. Mám velké štěstí, že mám zázemí v rodině. Každý nějakým způsobem přispěje. Ne všichni potřební však mohou říci totéž. Musí se často spolehnout na pomoc sousedů, nebo sociálních služeb, které tuto pomoc nabízejí. Na jejich profesionalitu a přístup pracovníků. Pohled z „druhé“ strany je pro mě tak velmi podnětný hlavně profesně. Dnes již vím, že posuzovat kvalitu péče budu jinak, než dosud. Nabídnutý čas využívám nejen k rekonvalescenci, ale také k relativnímu odpočinku. Postupně získávám odstup od problémů a „důležitých“ úkolů. Mohu si s čistou hlavou promyslet, co je v naší práci podstatné, co je třeba zlepšit, zjednodušit nebo jaké jsou mé priority. Sleduji Charitu Jeseník zpovzdálí a víc než jindy si uvědomuji, že mám kolem sebe skvělý tým kolegů a vedoucích pracovníků, na který se mohu spolehnout.

Díky vám za to

**Helena
PASCHKEOVÁ**
ředitelka

Otevřeno pro pečující

Na první letošní přednášce Charity Jeseník pro pečující se posluchači dozví, jaké jsou možnosti podpory, jak o ni žádat a za jakých podmínek nebo jak funguje dlouhodobé ošetrovné. Poslechnout si rady nebo se zeptat přednášející Mgr. Lucie Trunečkové z Občanské poradny Charity Opava bude možné v úterý 19. března od 16.30 hodin v Hotelu Slovan.

Lidé, kteří pečují o své blízké, jsou v první řadě zcela pohlčeni touto péčí. Pokud tomu tak není, jedná se spíše o výjimku. Potom však již nezbyvá čas na vyhledávání informací o tom, jaké možnosti se pečujícím nabízí. Přednáška tak má přinést nové poznatky, o kterých lidé dosud nevěděli nebo si v nich nebyli tolik jistí. A především pak má za cíl zprostředkovat informace z mnoha různých oblastí, tak aby to bylo přehledné, v jednu chvíli a na jednom místě.

„Právě nutnost vyhledávat si informace a obíhat několik úřadů ve snaze něco zjistit ve chvíli, kdy potřebujete pečovat o blízkého člověka, místo toho, aby pečujícím byly základní potřebné informace přehledně zprostředkovány formou, která je pečujícím blízká, je možná tou hlavní chybou, proč

lidé v dnešní době o možnostech pro pečující nevědí,“ doplňuje Lucie Trunečková z Občanské poradny.

Přednáška bude proložena také zkušenostmi paní Trunečkové z její praxe. Ty mnohdy ukazují také na nedostatky legislativy. Ne vždy se totiž dobrý úmysl zákonodárce projeví v praxi v takovém rozsahu, jak bylo zamýšleno. Jedním z takových případů je například v současné době hodně diskutované dlouhodobé ošetrovné. Dnešní doba je bohužel často o tom, že neznalost neomlouvá a ne vždy se pečující na úřadech dozví, na co ještě mají právo a co ještě mohou zkusit.

Mezi nejčastější problémy u pečujících osob potom patří zvládnání složité finanční situace, protože ne vždy se zdravotní stav v plném rozsahu projeví například v potřebné výši příspěvku na péči či v rámci výše invalidního důchodu. A dále je to časové zpoždění, které vzniká u příspěvků na péči. „Domnívám se, že se lidé hůře vyznají v dávkách pro osoby se zdravotním postižením a také nyní u dlouhodobé ošetrovné. Tam narážíme někdy na výkladové problémy, které přináší praxe,“ dodává Lucie Trunečková.

Co nás čeká v březnu...

- **Setkání klientů a teambuilding** Charitní pečovatelské služby.
- **Divadlo Pistolka** uživatelů Denního stacionáře Šimon nejen pro naše seniory.
- **Oslava MDŽ** v Domově pokojného stáří sv. Františka a sv. Hedviky.
- **Můj svět.** Návštěva výstavy celonárodní fotografické soutěže Charity Opava.
- **Velikonoční tvoření** v Domově pokojného stáří sv. Hedviky.

Čtěte dál ...

- **Tečka za cestou králů** (str. 2)
- **Jak slaví seniorky?** (str. 3)
- **Rozhovor o Charitě** (str. 5)
- **Nový dědeček** (str. 7)
- **Duchovní zamyšlení** (str. 8)

Tečka za cestou tří králů

Každoročně se sejde v Charitě Jeseník velké množství obrázků a fotografií od účastníků již tradiční výtvarné a fotografické soutěže. Charita Jeseník se proto rozhodla, že se o nejlepší z nich letos podělí také s veřejností. Tématem dvanáctého ročníku soutěže byla „Cesta tří králů“. Jak ji zachytily děti ve svých obrázcích?

Historicky první vemisáž k výstavě nejlepších obrázků a fotografií se konala v pátek 8. února od 17 hodin v jesenickém kině Pohoda. Současně se zahájením výstavy proběhlo také vyhlášení výsledků soutěže.

Výtvarná díla hodnotila na začátku února tříčlenná komise skvělých výtvarnic z Jesenicka, které se úkolu chopily opravdu zodpovědně.

Rozhodování bylo mohdy opravdu velmi náročné. Naopak výběr nejlepší fotografie tentokrát zůstal na hodnocení veřejnosti, která měla možnost hlasovat prostřednictvím facebooku Charity Jeseník až do konce ledna.

Vemisáž v kině po celou dobu hudebně doprovázel Ukuleleband Jeseník pod vedením pana Václava Dvořáka. Svým perfektním vystoupe-

ním potěšili opravdu všechny přítomné. „Hrají moc krásně. Je to zase něco jiného a originálního. Mohla bych je poslouchat celý den,“ komentovala hudbu jedna z návštěvnic vemisáže. A právě také díky skvělému hudebnímu doprovodu panovala po celou dobu výborná atmosféra.

Vraťme se ale nyní k výtvarné a fotografické soutěži. Cestu tří králů po celou dobu provázela zářivá hvězda. A právě krásně zachycená hvězdná obloha šestiletého Dominika Hanulíka si získala u poroty první místo v nejmladší kategorii. Vítězný obrázek druhé kategorie od devítiletého Jana Plevy všem připomněl, které dary tři králové k jesličkám přinesli. A jak děti na vemisáži správně odpověděly - byly to kadidlo, zlato a myrha. Cestu tří králů a možná také jejich spěch skvěle popsal svým dílem patnáctiletý Matias Kavický, vítěz nejstarší kategorie. V kategorii společná díla se na prvním místě umístil kolektiv dětí družiny Základní školy Skorošice se svým originálně zpracovaným Betlémem, ve kterém bylo dokonce i plápolající světlo. Cestu tří králů jako koledníků potom zachytili Wormovi ve své fotokoláži, která získala nejvíce hlasů právě v hlasování veřejnosti.

Vemisáží a celou výstavou tak pro letošní rok skončila Tříkrálová sbírka. Poděkování patří všem sponzorům soutěže za odměny, které darovali pro děti a také těm, kdo se jakkoli zapojili do Tříkrálové sbírky, ať koledováním nebo svým darem. Jen díky těmto lidem může Charita Jeseník pomáhat všem, kdo to potřebují.

Turnaj ovládlo domácí družstvo

Již třetí ročník turnaje ve hře „Člověče, nezlob se!“ proběhl v úterý 12. února v Charitním domě sv. Anežky ve Vidnavě. Turnaje se zúčastnili také klienti ze sousedního Domova pokojného stáří sv. Hedviky a zasoutěžit si přijelo také družstvo klientů z Domova pokojného stáří sv. Františka.

Atmosféra na letošním turnaji byla skvělá a všichni se výborně bavili. „Měli jsme radost, že naše pozvání také tentokrát přijaly okolní domovy, které nás při této příležitosti přijely navštívit,“ dodává koordinátorka sociálního úseku Hana Pilíšková. Vítězným družstvem se po litém boji stalo to domácí. Jak ale všich-

ni víme, není důležité vyhrát, ale zúčastnit se. V tomto případě se to dozajista vyplatilo, neboť sladkou výhrou a diplomem bylo při vyhlášení obdarováno každé družstvo. Pro všechny hosty bylo připraveno také výborné občerstvení, které již tradičně přichystali zaměstnanci Charitního domu sv. Anežky.

Kalendárium

- **V roce 2012** proběhla v Domově pokojného stáří sv. Františka beseda s panem doktorem Galuszkou o cestování po Peru. Uživatelé se tak mohli seznámit s kulturou a životem v dalších z cizích zemí.
- **V roce 2014** proběhlo tradiční dopoledne pro tříkrálové koledníky v jesenickém kině. Spojené bylo také s vyhlášením výsledků výtvarné a fotografické soutěže.

Stalo se ...

Seminář o hojení ran

Semináře o moderních metodách používaných při hojení chronických ran se zúčastnily sestřičky Charity Jeseník ve středu 13. února. Seminář pořádala firma LR, jejíž zástupce pan Holub a sestřička z chirurgického oddělení seznámily sestry v praktických ukázkách s druhy chronických ran a možnostmi jejich ošetřování. Sestřičky měly možnost si prohlédnout všechny druhy materiálů a použít je v modulových situacích.

„Letem světem“

Na cestu kolem světa se vydali uživatelé Denního stacionáře Šimon ve čtvrtek 21. února. Již tradiční maškarní dopoledne, tentokrát na téma „Letem světem“, tak zavedlo uživatele nejen do Francie nebo Ruska, ale také do Izraele nebo na Hawaii. Uživatelé se podívali také do Ameriky, kde ochutnali typické hranolky. Jejich vůně se nesla stacionářem po celý den, stejně jako výborná atmosféra.

Jak slaví naše seniorky?

Mezinárodní den žen, který připadá každoročně na 8. března, připomíná lásku, úctu a uznání vůči všem ženám i dívkám. Na tento den si vždy s úsměvem vzpomenu a také si ho rády připomenou rovněž klientky Domova pokojného stáří sv. Hedviky a Domova pokojného stáří sv. Františka.

Mezinárodní den žen se v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě slaví pravidelně. Letos ho zde společně oslaví v úterý 12. března. Klientky se na tento den vždy již velmi těší.

Celé odpoledne začne posezením v jídelně u dobré kávy a výborných rolád. K příjemné atmosféře v Domově pokojné-

ho stáří sv. Hedviky přispěje také hudební vystoupení pana Šimona Pečenky na téma Filmové střípky šedesátých a sedmdesátých let. Všichni si tak mohou vzpomínat na známé písničky z této doby a také si společně zazpívat. Na závěr celého příjemně stráveného odpoledne dostanou všechny ženy, a to jak klientky

v jídelně nebo na pokojích, tak i zaměstnankyně, květiny pro radost.

Pečovatelky s klientkami Domova pokojného stáří sv. Františka uspořádaly v minulém roce společně ženskou odpolední oslavu. A pro velký úspěch budou také letos slavit Mezinárodní den žen v podobném duchu.

Bude to spíše neformální akce. Ženy se sejdou ve čtvrtek 7. března a pustí si muziku, otevřou šampaňské a připraví si hromadu jednohubek. Při tom se všechny zkrášlí, nalíčí a připraví šátky, klobouky a další různé doplňky, aby byly tento den krásné a cítily se opravdu jako ženy. Už v minulém roce při tomto zkrášlování vznikly krásné portréty.

V letošním roce bude Mezinárodní den žen v Domově spojený také s kosmetickým dnem pro ženy, který si loni získal taktéž spoustu krásných ohlasů. Do vlčíkého Domova pokojného stáří sv. Františka přijede opět paní kosmetička Veronika Danilková, která si v jednom z pokojů otevře dopolední kosmetický salón. Ženy zde budou mít možnost relaxovat při klidné hudbě a zároveň si vychutnat masáž obličeje rukama odbornice. Tak bude vlastně zahájen celý slavnostní den, který bude pokračovat právě odpolední ženskou slavností, na kterou bude povolen vstup také mužům, ale jen gratulantům s kytkami.

Zbigniew Czendlik v Jeseníku

Charita Jeseník letos slaví dvacet pět let svého působení na Jesenícku a při této příležitosti se rozhodla pozvat do Jeseníku známého a pohodového kněze Zbigniewa Czendlika. Ten vystoupí v jeseníckém divadle se svou talk show **POSTEL HOSPODA KOSTEL** ve čtvrtek 11. dubna od 18 hodin.

Obsahem talk show je vyprávění příběhů ze života Zbigniewa Czendlika a to nejen osobního. Vše je navíc podané humorem jemu vlastním. V průběhu devadesáti minut se tak dotýká mimo jiné problematiky současného světa, s čímž se rád s diváky otevřeně podělí. Součástí talk show bude rovněž autogramiá-

da stejnojmenné knihy Zbigniewa Czendlika a Markéty Zahradníkové **POSTEL HOSPODA KOSTEL**, za niž obdrželi cenu Magnesia litera 2017 a jeho druhé knihy *Uchem jehly: Zbigniew Czendlik a jeho hosté*.

Vstupenky je možné zakoupit za 220 korun v rezervačním systému MKZ Jeseník.

Stane se ...

Pistolka pro seniory

Divadelní představení „Pistolka“ v podání uživatelů a zaměstnanců Denního stacionáře Šimon je zpět. V loňském roce proběhla premiéra v Divadle Petra Bezruče, letos v březnu se Denní stacionář vydá s malou detektivní zápletkou do Domova pokojného stáří sv. Hedviky a do Centra sociálních služeb v Jeseníku. A potěší také seniory z Domova pokojného stáří sv. Františka, kterým divadlo zahraje v dubnu.

Napsali o nás ...

Staň se i ty kingem...

Čtěl by se napsat, že letošní lednová charitní sbírka v naší obci dopadla nedobře. Po dvou předchozích úspěšných ročnících, kdy jsme atakovali přední místa v okrese, jsme se tentokrát propadli takřka na samé dno pomyslné tabulky. Důvod byl zcela prostý. V Dolní Lipové se nepodařilo najít 3 skupinky koledníků, jak bývalo nedařno zvykem, ale dokonce ani tu jednu jedinou.

Lipovský zpravodaj - únor 2019

**Charita Jeseník
zve na přednášku**

OTEVŘENO PRO PĚČUJÍCÍ

Pečujete o svého blízkého?
Jaké jsou možnosti podpory?
Jak o ni žádat a za jakých podmínek?
Jak funguje dlouhodobé ošetřovné?
Přijďte si poslechnout rady nebo se zeptat.

ÚTERÝ 19. BŘEZNA 16:30
Hotel Slovan

 **charita
jeseník** | **25 let
s Vámi**

Jeseník
město v srdci přírody

„Jsem velký optimista,“ přijímá s nadhledem všechny situace Ivana Strížová.

V dnešní době, kdy je fluktuace zaměstnanců opravdu velká, je obrovským štěstím mít ve své firmě někoho, kdo ji v jejích radostech, ale i těžkých chvílích provází věrně již několik dlouhých let. Charita Jeseník takové štěstí má. Na začátky v Charitě Jeseník jsme tentokrát zavzpomínali v rozhovoru s vedoucí charitní Vývařovny AVE Ivanou Strížovou, která pracuje v Charitě Jeseník již dvacet jedna let.

Co Vás vedlo k tomu, že jste začala pracovat v Charitě Jeseník?

Po uzavření Vojenské dětské ozdravovny jsem se poprvé v životě ocitla na Úřadu práce. Bylo to pro mě hodně stresující a ponižující, proto jsem od 1. ledna 1997 nastoupila v Charitě jako dobrovolný pracovník ve Vývařovně AVE. Byla to pro mne úplně jiná práce, ale celkem brzo jsem se zapracovala, a když byla možnost nastoupit jako řadový zaměstnanec, tak jsem o rok později nastoupila.

Co jste od práce v Charitě očekávala?

Neočekávala jsem asi nic. Bylo to pro mě úplně něco nového pracovat v takové organizaci. Měla jsem obavy hlavně z toho, jak vlastně vše zvládnou a jak mě budou brát starší kolegové. Časem se ukázalo, že mé obavy byly zbytečné. Jako školačka jsem strašně ráda chodila k sestře do obchodu a vyrovnávala zboží do regálů. A najednou jsem se ocitla v Charitě ve skladech Vývařovny a ukládala zboží. Hned jsem zavzpomínala na svá dětská léta a byla jsem ve svém živlu. Sklady jsem milovala. Občas i teď tam „uteču“ si vyčistit hlavu.

Jaké byly Vaše začátky v Charitě Jeseník?

Bylo mi nabídnuto pracovat jako zdravotní sestra na Domově, ale po seznámení se zde s prací zdravotní sestry a tenkrát vůbec s prostředím Domova pokojného stáří sv. Hedviky, jsem tuto nabídku odmítla. Dnes už bych se asi rozhodovala jinak. Nastoupila jsem tedy na část úvazku do Charitního domu AVE jako vedoucí na ubytovací úsek a na zbytek úvazku do Vývařovny. Jak jsem již říkala, byla to úplně jiná práce. Musela jsem se naučit spoustu nových věcí ohledně stravování, takže začátky byly hodně těžké. Naštěstí jsem v tom měla výborného učitele pana Janegu, který byl u kolébky Vývařovny.

Jak se vývařovna měnila v průběhu času?

Za těch dvacet jedna let se toho ve Vývařovně změnilo hodně. Zlepšilo se hlavně vybavení a pracovní prostředí. Sehnat peníze na nové zařízení je pro nás těžké, protože to není levná záležitost, takže jsme rádi za každý sponzorský dar, či úspěšný projekt, ale těch je opravdu málo. Vývařovna je ve staré budově, není možné prostory nafouknout, ale snažíme se dodržovat vše, tak jak má být. A když už si myslíte, že je vše jak má být, přijde nové nařízení z hygieny, praskne někde voda ve zdi nebo se pokazí auto. O tyto nepředvídatelné události

opravdu není nouze. Ale protože nemám ráda jednotvárný život a jsem velký optimista a za ty roky už jsem si tak nějak zvykla, problém vyřešíme a jedeme dál.

Co je tedy na Vaší práci nejtěžší?

Nejtěžší pro mě vždy je sdělovat nepopulární rozhodnutí. Během ledna letošního roku to byla hned dvě. Že budeme zdražovat obědy, s tím asi každý trochu počítal, ale že rušíme rozvoz obědů do okolí, to bylo pro nás všechny hodně smutné. Některé naše strážníky jsem navštívila osobně a nabídla jim další řešení dovozu obědů přes pečovatelskou službu. Někdo toho využil, někdo ne. Ale slzy do očí mi následující dny vyhrkly několikrát a to když mi několik strážníků volalo, děkovalo za naše služby a moc je mizelo, že rozvoz končí, protože byli maximálně spokojeni. Někteří přijeli poděkovat osobně. Bylo to pro mě velké povzbuzení do další práce a moc si toho vážím.

Která z jídel mají největší úspěch?

Vaříme hlavně pro naše seniory na domovech a také pro veřejnost. Takže největší úspěch mají jídla klasické české kuchyně. Svičková na smetaně s knedlíkem, řízek a bramborový salát, „vepřo - knedlo - zelo“. Toto jsou hodně oblíbená jídla. Zkoušíme i modernější a zdravější jídla, ale o ně moc velký zájem není.

Někdo to má tak, že to, co dělá v práci, už ho nebaví doma, ale co Vy a vaření?

V práci přímo nevařím - jen ochutnávám, jestli můžeme jídlo „pustit do světa“. Doma vařím velice ráda. Hlavně svým vnoučátkům. Nejvíce mě však baví studená kuchyně, se kterou

děvčatům v kuchyni velice ráda pomáhám. Na obložených mísách a přípravách rautů se vyřádím.

Jak byste shrnula svoje působení v Charitě Jeseník?

Během mých dvaceti jedna let v Charitě se několikrát vystřídal vedení, personál v kuchyni a i personál na ostatních střediscích. Za každého ředitele to bylo trochu jiné. Každý měl své priority, ale všem šlo o jedno a to o kvalitní služby a rozvoj Charity Jeseník. Vůbec se nedají srovnat začátky s prací dnes. Ráda vzpomínám na Petra Kučerku a jeho nezaměnitelný smích a to i přesto, že provedl několik nepopulárních opatření. Nebo na tehdy velmi mladého Roberta Neugebauera, ze kterého jsme měli všichni vedoucí velké obavy, jak to tak mladý zvládne, ale který nás velmi brzo přesvědčil, že na to má. Z pracovního vztahu ředitele a nás vedoucích se stal vztah přátelský a ještě teď se pravidelně setkáváme. Nelze zapomenout ani na výběrové řízení naší nynější paní ředitelky Heleny Paschkeové. Všechny vedoucí jsme ji jely podpořit na ředitelství tenkrát ještě do Javorníku a oslavily jsme její vítězství. A jaká je Charita Jeseník nyní? S odstupem času a společnými silami se z malé střapaté holčičky stala nádherná a myslím si, že i úspěšná žena konkurující ostatním.

Jaký je recept na to, aby každý zůstal věrný Charitě Jeseník tak dlouho jako Vy?

Recept? Vezmeme hodně zodpovědnosti a pracovitosti, přidáme dost trpělivosti, nesmí chybět obětavost a ochota, pak přidáme kreativitu a toleranci, můžeme přidat i odvahu. A bez loajality to nejde.

Co byste popřála Charitě Jeseník k jejím narozeninám?

No, určitě bych chtěla popřát Charitě spokojené a pracovité zaměstnance, všem hodně elánu a sil, co nejméně nesmyslných nařízení vlády a dalších institucí a hlavně hodně finančních příspěvků.

Ivana Strížová – medailon

Narodila se v roce 1959 v Rychnově nad Kněžnou. S rodiči žila v Borohrádku ve východních Čechách. Po ukončení Střední zdravotnické školy ve Svitavách nastoupila do Dětského rehabilitačního ústavu v Boskovicích. V roce 1982 se přestěhovala do Vidnavy a začala pracovat ve Vojenské dětské ozdravovně také jako zdravotní sestra. Mezi její záliby patří především vaření, pečení, zahrádka a ze všeho nejvíce ji zaměstnávají její vnoučátka.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2019

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA proběhne od 1. do 14. ledna 2019. Výtěžek sbírky bude využit na rekonstrukci Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku. Děkujeme za vaše otevřená srdce. *(leden 2019)*

CESTA TŘÍ KRÁLŮ

Výstava tříkrálových obrázků a fotografií v jesenickém kině bude vyvrcholením již dvanáctého ročníku Výtvarné a fotografické soutěže Charity Jeseník. Výstava bude zahájena vernisáží v pátek 8. února v 17 hodin a potrvá až do konce měsíce. *(únor 2019)*

OTEVŘENO PRO PEČUJÍCÍ

Setkání s kolegyněmi z Občanské poradny Charity Opava, které lidem poradí, jaké jsou možnosti podpory pečujícím osobám v České republice a podělí se s nimi o svoje zkušenosti. *(19. března v 16:30 hodin, Hotel Slovan)*

TALK SHOW ZBIGNIEWA CZENDLIKA

Akce Charity Jeseník pro širokou veřejnost z Jesenicka. *(11. dubna v 18 hodin, divadlo)*

PIKNIK VE VLČICKÉM PARKU

Příjemné posezení ve vlčickém parku s dobrým občerstvením a možností setkat se s přáteli, místními obyvateli či milými hosty. *(18. května 2019)*

OSLAVA 25 LET CHARITY JESENÍK

Oslava našeho výročí s krátkým ohlédnutím zpět do naší dvaceti pětileté historie a s kulturním vystoupením. *(červen 2019)*

2. CHARITNÍ POUŤ

Druhý ročník Charitní pouti při příležitosti svátku našeho patrona sv. Vincence z Pauly. Tentokrát budeme putovat společně do České Vsi a to nejen pěšky nebo na kole. *(říjen 2019)*

UKAŽ MI CESTU

Setkání s autorem stejnojmenné knihy panem Milošem Svobodou. Člověkem, kterému se ze dne na den změnil svět a musí se starat o svého těžce postiženého syna. *(říjen 2019)*

DUŠIČKOVÉ SETKÁNÍ

Navazujeme na naši listopadovou přednášku o umírání a doprovázení při umírání, tentokrát s týmem našeho mobilního hospice a s příběhy pečujících rodin. *(listopad 2019)*

VÁNOČNÍ SETKÁNÍ ZAMĚSTNANCŮ

Již tradičně, tentokrát ve Vidnavě. *(13. prosince)*

Nový dědeček z Domova

Pokud se starý člověk ocitne ve stáří v domově pro seniory, nemusí to být nutně smutná věc. Samozřejmě, že si všichni přejeme žít co nejdéle ve svém přirozeném prostředí a ideálním obrázkem jsou babička a dědeček pospolu, obklopeni dětmi a vnoučaty. Ale osudy jsou různé a nikdo neví, jak se bude jeho život vyvíjet.

Právě všemi na první pohled ideálními obrázky nás ale bombardují hlavně reklamy na životní pojištění. Ať už je to, jak chce, povzbuzením nám může být, že péče v sociálních zařízeních je čím dál tím více profesionálnější. O staré lidi je zde většinou dobře postaráno a kromě zajištění základ-

ních biologických potřeb se myslí i na to, aby zde byli lidé spokojeni a mohli se věnovat tomu, co dělali v životě rádi a co jim ještě fyzické síly dovolí.

Co je na domovech „nepřirozené“ a pro mnohé odstrašující je to, že se člověk ocitne najednou mezi větším množstvím lidí

stejně věkové skupiny a pokud již nemá někoho blízkého, kdo by ho pravidelně navštěvoval, ztrácí kontakt hlavně s mladými lidmi a dětmi.

„Důležité je najít správnou formu propojení generací, abychom se neomezovali jen na kulturní vystoupení – kde děti něco předvedou a, stařečci jim zatleskají“. Může to být samozřejmě pěkný zážitek, který udělá seniorům i dětem radost, ale nedojde k tomu pravému setkání,“ říká vedoucí Domova pokojného stáří sv. Františka Petra Tomášková. „Hledáme proto nové formy takových setkání. Občas k nám individuálně dochází chlapec, který nemá doma dědečka, ale vždy po něm moc toužil a tak se teď u nás možná rodí nový vztah,“ dodává.

Někdy zase přijdou do Domova pokojného stáří sv. Františka děti pečovatelek a s klienty třeba společně vaří nebo s pánem, který je technicky založený nabrousí řetěz. Stačí ale také jen to, že si společně povídají. Atmosféra v Domově se vždy hned promění, protože děti a mladí lidé tam vnášejí velmi potřebné „občerstvení“.

Ve všech Charitních domovech se stále hledají dobré praxe, jak mezigenerační kontakt zprostředkovat. V případě, že se to podaří, je benefit na obou stranách. A ze zkušeností je patrné, že právě pro děti a mladé lidi je kontakt se starými lidmi velmi obohacující. Třeba už jen z toho důvodu, že ho často ve svých rodinách nemají.

Z historie

Začátky Charity Jeseník

K prvním aktivitám Charity Jeseník patřila Charitní ošetrovatelská a pečovatelská služba. Vznikla v roce 1994 a působila na území mikroregionů Žulovsko a Javornicko. Jednalo se o nový systém ucelené domácí péče, v rámci něhož byla klientům poskytována jak zdravotní, tak sociální pomoc.

Po odchodu ženských řeholních řádů a kongregací z Jesenícka (Bílá Voda, Javorník, Vidnava) zde zůstaly volné budovy k případnému dalšímu využití. Čtyři z nich převzala Charita Jeseník a provozovala v nich tehdy velmi oblíbené ozdravné rekreační pobyty (AVE Vidnava, OÁZA Javorník, Adélka a Bobr Bílá Voda), jež sloužily ve své době k posílení vlastních příjmů organizace.

V roce 1995 převzala Charita Jeseník v Bílé Vodě provozování Domova pokojného stáří sv. Františka, tenkrát ještě nabízející služby rodinám terciářů. Ve Vidnavě nově vznikl v roce 1996 Domov pokojného stáří sv. Hedviky a současně s tím vznikla také Vývařovna AVE, která zajišťovala stravu nejen pro tyto Domovy, ale také pro strážníky z okolí.

Z mého pohledu

Stačí jim dát příležitost

Prolínání generací v péči o seniory má jistě své místo. Seniori a děti jsou sice opačné věkové skupiny, ale v obou směrech jsou si prospěšné. Pravidelně u nás v Domově pokojného stáří sv. Hedviky vystupují děti ze zdejší mateřské školy. Klienti se vždy na vystoupení dětí těší a jejich návštěvu si téměř nikdo z nich nenechá ujít. V loňském roce v rámci Mezinárodního dne laskavosti v našem domově vystoupil Flétnový soubor Písklata a Bum band ze Žulové nebo děti z Mateřské školy ve Velké Kraši. Dětem se u nás tak líbilo, že v letošním roce u nás vystoupí hned dvakrát.

Dětský smích a radost v očích naše seniory vždy dojmou a občas dojde i na slzičky. Nejsou to ale slzy starosti a smutku, ale právě naopak slzy radosti a štěstí. Mnohým se hlavně vybaví vzpomínky na své dětství a svou rodinu.

V loňském roce jsme se s našimi klienty také zúčastnili oslavy Mezinárodního dne dětí na zdejším fotbalovém hřišti na téma Indiánské

léto. Seniori společně s dětmi vyráběli indiánské členky a lapače snů. Společná práce seniorů a dětí měla úspěch, který jsme nečekali. Některé děti nemají prarodiče, proto rády tuto příležitost využijí. A někteří naši klienti nemají rodinu nebo je příliš daleko a navštěvují se zřídka. I proto je tato spolupráce výhodná pro obě strany. V poslední době se stává i to, že samotné mateřské školy a některá dětská sdružení volají a nabízejí návštěvu a vystoupení. Zájem o propojování generací je tedy vzájemný. I většina dětí zaměstnanců se průběžně zapojuje do různých akcí po celý rok. V menší míře prolínání generací fungovalo po celý čas. Jen v současné době se okruh zapojených dětí zvětšuje. A děti se zapojují rády, stačí jim dát příležitost.

Jarmila Salvová
koordinátorka IP
DPS sv. Hedviky

Duchovní zamyšlení

Vzdálená Evropa?

Nikdy jsem nepřemýšlel o rozdílu mezi česko-německou a polsko-německou hranicí. V žádném případě tím ale nechci říci, že bych chtěl hranice odstranit. Hranice nemusí rozdělovat. Mohou dodávat povědomí, kde jsem doma.

Už jsem myslím vyprávěl, jak jsem jezdil do bavorského pohraničí, abych nahlédl domů, tak trochu „jitřit emoce“. A vždycky mne udivovalo, jak rozlehlá náměstí bývala v příhraničních městečkách. To proto, že tam jezdili na trhy lidé z Čech. Tam spolu obchodovali, diskutovali, bavili se. Na české straně je to myslím velmi podobné. Různost nás může obohacovat.

Je dobře vědět, kam patří, kde jsem doma. Ale přál bych si, abychom z té jinakosti měli radost, aby nás hranice nerozdělovala. A to není samo sebou. Otázkou, na kterou neznám jednoduchou odpověď, je, jak podpořit to, aby nás různost obohacovala...

... Jedna z mých prvních cest do staré vlasti po roce 1989 vedla do Vidnavy. Přestože jsem se sem vracel po skoro třiceti letech, cítil jsem se hned jako doma. Nevšiml jsem si žádných podstatných změn. Rodina mé sestry bydlela ve stejném bytě, který jsme v šedesátém roce opustili. Sestřičky stále patřily k obrazu každodenního života v obci a svým počtem dominovaly při bohoslužbách v kostele. Na hřbitově dominovaly německé náhrobky a kříže. Jména, a vlastně všechny německé nápisy na nich, však byly vyškrábány. Rozhodl o tom po válce místní národní výbor převahou jednoho hlasu... Hrůza původních německých obyvatel mě zdravila.

... Vzpomínám si, jak jsme se v roce 1991 cestou do Vidnavy na nějakém parkovišti náhodně potkali s rodinou, která tam také mířila. Byla s nimi i babička, která pamatovala tvrdý odsun. Netajila se tím, že se do svého rodiště příliš netěší. Chtěla si uchovat hezké vzpomínky z dětství a tušila, že Vidnava bude zředlá a zchátralá. A skutečně tomu tak počátkem devadesátých let bylo. Ve Vidnavě si pak prošla školu, kostel, zašla si na hřbitov, navštívila i současné obyvatele „svého“ domu. Po týdnu odjížděla s vědomím, že udělala dobře, že se sem vypravila. Dokonce mi napsala dopis, že jela domů, do Německa, s velkým vnitřním klidem... Pro mne je to doklad toho, že i mnohaletý bol může být uzdraven.

Mons. Anton Otte

Pozvánka

Mons. Anton Otte představí svou knihu v Jeseníku

Slavnostní představení nové knihy vidnavského rodáka Mons. Antona Otteho se uskuteční v Jeseníku v pátek 15. března. Autogramiáda knihy „Vzdálená Evropa?“ proběhne od 16 hodin v knihkupectví Domeček a to také za účasti spoluautora knihy Josefa Beránka. Následovat bude od 17 hodin mše svatá ve farním kostele v Jeseníku, kterou bude oslavovat právě Mons. Anton Otte. Od 18 hodin jsou všichni zváni na slavnostní představení jeho knihy do Státního okresního archivu v Jeseníku.

Mons. Anton Otte se narodil 15. srpna 1939 ve Vidnavě v německé rodině. Jeho otec byl v roce 1946 na základě rozsudku Mimořádného lidového soudu v Opavě popraven. Maminka se sedmi dětmi žila ve Vidnavě až do roku 1962, kdy se mohli vystěhovat do tehdejšího západního Německa. Tam se Anton Otte stal knězem, od roku 1991 žije převážně v Praze.

Listárna

Dobrý den,

tímto bychom rádi poděkovali za vaši dokonalou péči o našeho rodinného příslušníka pana Františka Lubojackého. Pan Lubojacký v Domově pokojného stáří strávil několik let. Byl nechodící a většinu času již proležel na lůžku. Žádnou blízkou rodinu, kromě nás, neměl. Kdykoliv jsme za ním přijeli na návštěvu, byl čistě oblečený, umytý, oholený a v čistém ložním prádle. V pokoji byl vždy bezvadný pořádek. Z pana Lubojackého vyzařovala spokojenost a toho si velmi ce-

níme. Dokážeme si představit, jak těžká je péče o takhle nemohoucího člověka a sami bychom ji jen těžko zvládli. Personál domova byl k panu Lubojackému velmi milý a ohleduplný. Nikdy se nestalo, že by si pan Lubojacký na cokoli stěžoval. I k nám, když jsme za panem Lubojackým přijeli na návštěvu, se personál domova choval vstřícně, vždycky jsme byli přivítáni s úsměvem a u pana Lubojackého jsme mohli zůstat, jak dlouho bylo potřeba. To bylo pro nás velmi důležité. Na všechny naše otázky nám bylo pokaždé dostatečně odpovězeno. Z návštěvy v do-

mově jsme vždy odjížděli s dobrým pocitem, že je o pana Lubojackého velmi dobře postaráno. Proto vám ještě jednou mnohokrát děkujeme za to, že mohl pan Lubojacký v klidu a důstojně dožít v pěkném prostředí, a že jste se po celou dobu o něho tak dobře starali. Přejeme vám spoustu sil a energie, neboť si velmi dobře uvědomujeme, že vaše práce není jednoduchá a je to spíše poslání, než práce. Pro spoustu lidí jste záchranou!

S pozdravem
Karel a Miroslava Hermannovi

Poděkování

Děkujeme

sponzorům tříkrálové výtvarné a fotografické soutěže:

Knihkupectví Domeček, Hotel Slovan, Doka Stroke s.r.o., Xocolatl jesenícká čokoláda, Bělá v pohybu, Adrenalin Park Jeseníky, FELIX FILII z.s., paní Marie Dobošová, kino Pohoda.

Krátce

Svoboda a důstojnost

Pracovníci v sociálních službách mají povinnost každoročního průběžného vzdělávání. Letošní první seminář, který absolvovali někteří zaměstnanci Charitního domu sv. Anežky a Domova pokojného stáří sv. Hedviky se konal v Jeseníku a týkal se umírání. Na první pohled pesimistické a depresivní téma, v rámci pobytových služeb pro seniory však denní realita. „Seminář nám pomohl si ujasnit naše postoje k umírání a smrti a tím pádem pochopit určité jednání našich klientů nebo i rodinných příslušníků, a také přemýšlet nad tím, jak neztratit lidskost a respektovat důstojnost a svobodu člověka i v těchto situacích,“ popsala přínos semináře koordinátorka Charitního domu sv. Anežky Alena Obidová.

Valentýnská kavárnička

Netradiční valentýnskou kavárničku uspořádali v Domově pokojného stáří sv. Františka ve čtvrtek 14. února, právě na svátek zamilovaných. Klienti si četli o historii svátku svatého Valentýna a přitom si rozdali sladká srdíčka.

